

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 23.06.2021

No : 49776

Konu: Özel Harekât ve Operasyon Tazminatına İlişkin Esaslar kapsamında bulunmayan mülki idare amirlerine, anılan Esaslarla öngörülen ek tazminatın ödenemeyeceği hk.

Dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra,

GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ:

Özel Harekât ve Operasyon Tazminatına İlişkin Esaslar kapsamına girmeyen Valisi ile Vali Yardımcılarına, anılan Esaslar ile belirlenen ek tazminatın ödenmesi sonucu TL kamu zararına sebebiyet verilmiştir.

Anayasanın 128 inci maddesinin ikinci fıkrasında; "Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir." denilmektedir.

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 28 inci maddesinin (A) fıkrasında;

"Sıkıyönetim veya olağanüstü hal ilan edilen bölgeler veya Milli Savunma ve İçişleri Bakanlıklarınca müştereken belirlenecek kritik yörelerde özel harekât ve operasyon timi olarak görev yapan; Emniyet Genel Müdürlüğü emniyet hizmetleri sınıfı kadrolarında bulunanlar ile sözleşmeli uçuş personeline, subay, astsubay, uzman jandarma, uzman erbaş ve sözleşmeli erbaş ve erlere ve operasyonları fiilen sevk ve idare eden karargâh ve bürolardan bu fıkra uyarınca alınacak Başbakan onayında belirtilenlerde görevlendirilen personele 9000, erbaş ve erlere 4500 gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı

ile çarpımı sonucu bulunacak aylık tutarı geçmemek üzere, fiilen görev yapıldığı sürece ve bu süre ile orantılı olarak ek tazminat, (B) fıkrasında yer alan tazminata ilave olarak ayrıca ödenir.

Tazminat ödenecek yerleşim birimleri, aylık veya günlük olarak ödenecek tazminat miktarları, tazminatın ödenme usul ve esasları, hangi hallerde kesileceği Milli Savunma ve İçişleri Bakanlarının müşterek teklifi, Maliye Bakanlığının görüşü üzerine Başbakan onayı ile tespit edilir....” hükümlerine yer verilmiş,

(02.07.2018 tarihli ve 703 sayılı KHK'nın 177 nci maddesiyle, bu maddenin (A) fıkrasının birinci paragrafında yer alan “Sıkıyönetim veya olağanüstü” ibaresi “Olağanüstü” şeklinde, “Başbakan” ibaresi “Cumhurbaşkanı” şeklinde ve ikinci paragrafında yer alan “Milli Savunma ve İçişleri Bakanlarının müşterek teklifi, Maliye Bakanlığının görüşü üzerine Başbakan onayı” ibaresi de “Cumhurbaşkanı kararı” şeklinde değiştirilmiştir).

Söz konusu KHK maddesi uyarınca alınan 23.02.2015 tarihli Başbakan Onayı ile de “Özel Harekât ve Operasyon Tazminatına İlişkin Esaslar”, 01.01.2015-31.12.2017 tarihleri arasında uygulanmak üzere yürürlüğe konulmuştur.

Anılan Esasların; “Kapsam” başlıklı 2 nci maddesinde;

“(1) Bu Esaslar, ekli (1) sayılı Cetvelde gösterilen illerde terörle mücadeleye yönelik özel harekât ve operasyonlarda görevlendirilen;

a) Emniyet Genel Müdürlüğü emniyet hizmetleri sınıfı kadrolarında bulunanlar ile sözleşmeli uçuş personelini,

b) Türk Silahlı Kuvvetlerinde görevli subay, astsubay, uzman jandarma, uzman erbaş, sözleşmeli erbaş ve erler ile erbaş ve erleri,

c) Operasyonu fiilen sevk ve idare eden karargâh ve bürolarda görevli personelden ekli (4) sayılı Cetvelde belirtilenleri, kapsar. ”,

“Ödenecek ek tazminat” başlıklı 3 üncü maddesinde;

“(1) a) Birinci derece kritik illerde özel harekât ve operasyon timi olarak görev yapanlar ile 2 nci maddenin (c) bendinde sayılan personele, bu illerde fiilen görev yaptıkları sürelerle orantılı olarak her ay için ekli (2) ve (4) sayılı Cetvellerde yer alan,

b) 2 nci maddenin (a) ve (b) bentlerinde sayılan personelden ekli (3) sayılı Cetvelde belirtilenlere, terörle mücadele amacıyla yapılacak harekât ve operasyona fiilen katıldıkları her gün için bu Cetvelde yer alan, gösterge rakamlarının aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda ek tazminat ödenir.” denilmiştir.

Anılan Esaslara ekli (4) sayılı Cetvelde de; operasyonları fiilen sevk ve idare eden karargâh ve bürolarda görevli personelden ek tazminat alabilecekler görev unvanları itibarıyla sayılmış olup, söz konusu Cetvelin "B-Diğer Personel" başlıklı bölümünde; birinci derece kritik illerde görevli vali ve vali yardımcısı unvanlarına yer verilmiştir.

Ayrıca, aynı Esaslara ekli (1) sayılı Cetvel incelendiğinde; kapsama dahil kritik illerin derecelerine göre tasniflenerek sıralandığı ve Şanlıurfa ilinin de 3. derece kritik iller arasında sayıldığı, diğer taraftan, söz konusu Cetvelin dipnotunda; "Gaziantep, Kilis ve Şanlıurfa illerinin Suriye hudut birliklerinde ve bu illerin Suriye hududunda bulunan ilçelerinde görev yapanlar, (2) sayılı Cetvel kapsamında sayılan birlik ve görevlerle sınırlı olmak üzere, bu Esasların uygulanmasında 1. Derece Kritik İller kapsamında değerlendirilir." denilmek suretiyle Şanlıurfa ilinin belli hallerde 1. derece kritik il olarak kabul edilebilmesine imkan tanındığı görülmektedir.

Bu bağlamda, ilinin, sadece Suriye hudut birlikleri ile Suriye hududunda bulunan ilçelerinde görev yapan personelden Esaslara ekli (2) sayılı Cetvel kapsamında sayılan birlik ve görevlerde istihdam edilenler için 1. derece kritik il sayılabileceği anlaşılmaktadır.

Daire ilamında, ilinin tamamen 1. derece kritik iller arasında sayılmaması nedeniyle, (2) sayılı Cetvel kapsamında sayılan birlik ve görevlerde istihdam edilmeyen dolayısıyla da (4) sayılı Cetvelin "B-Diğer Personel" başlıklı bölümünde öngörülen "1. derece kritik illerde görevli olma" sağlamayanValisi ile Vali Yardımcılarına ek tazminat ödenmesinin mümkün olmadığı ifade edilmiştir.

Sorumlular, Suriye'den göç eden insanlar nedeniyle İl Valisi, Vali Yardımcıları ve ilgili Kaymakamlar tarafından yoğun mesai yürütülerek saha çalışması yapıldığını, yasadışı tüm terör örgütlerine karşı yapılan operasyonların her aşamasının Mülki İdare Amirlerinin fiilen görev ve sorumluluğunda yürütüldüğünü, Özel Harekât ve Operasyon Tazminatına İlişkin Esaslara göre İl Emniyet Müdürü ve İl Emniyet Müdür Yardımcısının da bu ödemeden yararlanmakta olduğunu, ilinin 1. derece kritik iller arasında sayıldığına mevzuatta açıkça yer verildiğinden ve operasyonların yapılması ve güvenliğin saklanmasında İl Valisi ve sınırdaki illerin koordinatörü olan Vali Yardımcılarının sevk ve idare görevinin İl İdaresi Kanunuyla da tanımlanmış asli görevleri olduğundan tazminat ödenebilme şartlarının oluştuğunu ifade etmişlerdir.

Esaslara ekli (1) sayılı Cetvelde; kapsama dahil kritik illerin derecelerine göre tasniflenerek sıralandığı ve Şanlıurfa ilinin de 3. derece kritik iller arasında sayıldığı, diğer taraftan, söz konusu Cetvelin dipnotunda; "Gaziantep, Kilis ve Şanlıurfa illerinin Suriye hudut birliklerinde ve bu illerin Suriye hududunda bulunan ilçelerinde görev yapanlar, (2) sayılı Cetvel kapsamında sayılan birlik ve görevlerle sınırlı olmak üzere, bu Esasların uygulanmasında 1. Derece Kritik İller kapsamında değerlendirilir." denilmek suretiyle Şanlıurfa ilinin belli hallerde 1. derece kritik il olarak kabul edilebilmesine belirli sınırlar dahilinde imkan tanındığı görülmektedir.

..... ilinin 1. derece kritik iller arasında sayılmaması nedeniyle, (2) sayılı Cetvel kapsamında sayılan birlik ve görevlerde istihdam edilmeyen dolayısıyla da (4) sayılı Cetvelin "B-Diğer Personel" başlıklı bölümünde öngörülen "1. derece kritik illerde görevli olma" şartını sağlamayanValisi ile Vali Yardımcılarına, ek tazminat ödenmesi mümkün görünmemektedir.

Bu itibarla, Özel Harekât ve Operasyon Tazminatına İlişkin Esaslar kapsamında bulunmayan Valisi ile Vali Yardımcılarına, anılan Esaslarla öngörülen ek tazminatın ödenmesi sonucuTL'ye verilen tazmin hükmünün TASDİKİNE,

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 07.07.2021

No : 49902

Konu: 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 39'uncu maddesine aykırı olarak belediye başkanı ödeneğinin hatalı hesaplanması nedeniyle Belediye meclis başkan ve üyelerine meclis ve komisyon toplantıları için verilen huzur haklarının da fazla ödenmesi suretiyle kamu zararına sebebiyet verildiği hk.

Dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra,

GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ:

İlamda Belediyesi tarafından 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 39'uncu maddesine aykırı olarak belediye başkanı ödeneğinin hatalı hesaplanması nedeniyle Belediye meclis başkan ve üyelerine, başkan ödeneğinin günlük tutarının 1/3'ünü geçmemek üzere meclis ve komisyon toplantıları için verilen huzur haklarının da fazla ödenmesi sonucu oluşanTL kamu zararının sorumluları Harcama Yetkilisi ve Gerçekleştirme Görevlisinden tazminine karar verilmiş olup, buna karşı sorumlular tarafından sadece esas yönüyle itiraz edilmiştir.

Konunun esası ile ilgili olarak;

5393 sayılı Belediye Kanunu'nun "Huzur ve izin hakkı" başlıklı 32'nci maddesinde; "Meclis başkan ve üyelerine, meclis ve komisyon toplantılarına katıldıkları her gün için, 39 uncu madde uyarınca belediye başkanına ödenmekte olan aylık brüt ödeneğin günlük tutarının üçte birini geçmemek üzere meclis tarafından belirlenecek miktarda huzur hakkı ödenir. Huzur hakkı ödenecek gün sayısı, 20, 24 ve 25 inci maddelerde belirtilen toplantı günü sayısından fazla olamaz ve meclis üyelerine aynı gün için birden fazla huzur hakkı ödenemez..." hükmü, "Belediye başkanının özlük hakları" başlıklı 39'uncu maddesinde;

"Belediye başkanına nüfusu;

...

e) 250.001'den 500.000'e kadar olan beldelerde 135.000,

f) 500.001'den 1.000.000'a kadar olan beldelerde 155.000,

...

Gösterge rakamının Devlet memurları için belirlenen aylık katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda aylık brüt ödenek ödenir..." hükmü bulunmaktadır.

Aynı Kanunun "Kararlarının uygulanması ve nüfus" başlıklı 12'nci maddesinin 6'ncı fıkrasında da ise; "Bu Kanunda öngörülen nüfus büyüklüğü için Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığınca bildirilen nüfus esas alınır." denilmiş ve 5249 sayılı Türkiye İstatistik Kanunu'nun Geçici 8'inci maddesinde; "...Diğer mevzuatta Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığına yapılmış olan atıflar, Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığına,...yapılmış sayılır." hükmüne yer verilmiştir.

Buna göre 5393 sayılı Belediye Kanununda öngörülen nüfus büyüklüğü için Türkiye İstatistik Kurumu tarafından bildirilen nüfus sayım sonuçlarının esas alınması gerekmektedir.

Konuyla ilgili olarak; İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü'nün 11.03.2008 tarih ve B.05.0.MAH.0.65.001/80000-7065 sayılı "Belediye Başkanı Ödenekleri Hakkında Genelge" sinde aynen;

"5393 sayılı Belediye Kanunu'nun belediye başkanının özlük haklarını düzenleyen 39'uncu maddesine göre, belediye başkanlarına belde nüfusu esas alınmak suretiyle ödenek verilmektedir. Bu ödemeler ilgili maddede belirtilen gösterge rakamının Devlet memurları için belirlenen aylık katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda her ay brüt olarak ödenmektedir.

Bu çerçevede, 31/12/2007 tarihi esasıyla Türkiye İstatistik Kurumu tarafından açıklanan Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi 2007 Yılı Nüfus Sayımı sonuçları Bakanlığımız Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü'nün www.mahalli-idareler.gov.tr web adresine yerleştirilmiştir.

01/02/2008 tarihinden geçerli olmak üzere nüfusları düşen veya nüfusları artan beldelerin belediye başkanlarının, ödeneklerini açıklanan yeni nüfus rakamları üzerinden almaları yasal bir zorunluluktur." ifadelerine yer verilerek, Belediye Başkanı ödeneğinin hesabında TÜİK tarafından açıklanan güncel nüfus rakamlarının kullanılacağı bildirilmiştir.

Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemine göre oluşturulan temel nüfus istatistikleri, 5249 sayılı Türkiye İstatistik Kanunu çerçevesinde hazırlanan Resmi İstatistik Programı kapsamında yılın ilk ayı içerisinde Türkiye İstatistik Kurumu tarafından yayımlanmaktadır.

Türkiye İstatistik Kurumu tarafından 29.01.2014 tarihinde resmi bülten ile açıklanan İli İlçesi'nin 2013 yılı nüfusu 506.293, 28.01.2015 tarihinde resmi bülten ile açıklanan 2014 yılı nüfusu 482,571, 28.01.2016 tarihinde resmi bülten ile açıklanan 2015 yılı nüfusu ise 465.954'tür.

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümleri ve yapılan açıklamalar çerçevesinde;Belediyesi'nin son açıklanan nüfusu 465.954 olduğundan 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 39'uncu maddesine göre Belediye Başkanı ödeneğinin hesabına esas alınması gereken gösterge rakamı 135.000'dir. Bu husus 2016 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu'na ekli K Cetvelinin "Diğer Ödemeler" başlıklı 12'nci maddesi ile birlikte değerlendirildiğinde belediye başkanı ödeneği $137.280 (135.000 + 2280) * \text{Aylık Katsayı}$ çarpımı kadar olmalıdır. Ve Meclis başkan ve üyelerine ödenecek huzur haklarının da bu doğrultuda hesaplanan Başkan ödeneği üzerinden ödenmesi gerekmektedir.

Sorumluların temyiz dilekçelerinde; Yüksek Seçim Kurulu tarafından 30.03.2014 seçimlerinden önce 2972 sayılı Mahalli İdareler İle Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 5/b'inci maddesi uyarınca son genel nüfus sayım sonuçları dikkate alınarak nüfusu 500 001'den 1 000 000'a kadar olan beldeler için geçerli olan 45 belediye meclis üye sayısının taraflarına bildirildiği ve ilan edildiği, meclis üye sayısının belirlenmesinde seçimden önce yapılan son genel nüfus sayım sonuçlarının esas alındığı ve meclisin buna göre oluşturulduğu, Anayasa Mahkemesinin 2008/34 E-2008/153 sayılı Kararında da belirtildiği üzere yeni bir belediye seçimlerine kadar yöre halkının iradesine uyulması gerektiği, yeni bir seçime kadar nüfus artsa da azalsa da meclis üye sayısı değişmeden çalışmaya devam edileceği, dolayısıyla Belediye Başkanı ödeneğinin hesabında da kıyas yoluyla aynı kurala uyularak bir sonraki seçime kadar önceki seçimi sağlayan Kanun hükümlerinde esas alınmış nüfus kayıtlarının kullanılması ve ödeneğin değişmemesi gerektiği ileri sürülmüş ise de;

2972 sayılı Kanunun 5/b'inci maddesinde seçimden önce belediye meclisi üye sayısının son genel nüfus sayımı sonuçlarına göre oluşturulacağı açıkça ifade edilmiş ve buna göre 30.03.2014 seçimlerinden sonra son nüfus kayıtlarına göre oluşturulan belediye meclisinin, niteliği gereği nüfus hareketliliğine bağlı olmaksızın bir sonraki seçime kadar aynı üye sayısı ile çalışmalarına devam etmesi gerekir.

Ancak 5393 sayılı Kanununun 39'uncu maddesi uyarınca belediye başkanı aylık ödeneği belde nüfusuna göre hesaplanacak olup, aynı Kanununun 12'nci maddesinde, Kanunda öngörülen nüfus büyüklüğü için Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığınca bildirilen nüfusun esas alınacağı açıkça belirtildiğinden, belediye başkanı ödeneğinin, geçmiş seçim yılı nüfus verisine bağlı kalınmaksızın Türkiye İstatistik Kurumu tarafından bildirilen güncel nüfus sayım sonuçları esas alınarak hesaplanması icap eder. Bu nedenle meclis üye sayısının belirlenmesi ile ilgili olarak 2972 sayılı Kanunda yer alan hükmün, belediye başkanı ödeneğinin hesabında kıyas yoluyla uygulanması mümkün olmayıp, bu yönde yapılan işlemin 5393 sayılı Kanuna aykırılık teşkil ettiği ve bu suretle huzur haklarının da fazla ödendiği anlaşıldığından, sorumluların itirazları kabul edilmemiştir.

Bu itibarla, Belediye meclis başkan ve üyelerine huzur haklarının mevzuata aykırı olarak fazla ödenmesi sebebiyle kamu zararına yol açıldığından, konuya ilişkin dilekçi itirazları reddedilerek 172 sayılı İlamın 3'üncü maddesiyle verilenTL tutarındaki tazmin hükmünün TASDİKİNE,

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 22.09.2021

No : 50177

Konu: Müteferrik Atıksu, Yağmursuyu ve Dere Islahı İnşaatı İшінde, revize iş programı öncesinde gerçekleştirilen ve yüklenici tarafından kabul edilen hakediş ödemelerinde yer alan fiyat farkı tutarlarının, geriye yönelik olarak yeniden hesaplanıp güncellenemeyeceği hk.

İşbu dosyayla duruşma talebinde bulunan sorumlulardan ile Sayıştay Savcısının sözlü açıklamalarının dinlenmesinden ve dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra,

GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ:

Öncelikle, konunun özünü teşkil eden iş programı, revize iş programı ve fiyat farkı ilişkisi bağlamında kamu ihale mevzuatımızda yer alan hükümlere bakılacak olursa;

4734 sayılı Kamu İhale Kanununa dayanılarak çıkartılan Yapım İşleri İhaleleri Uygulama Yönetmeliği ve aynı zamanda sözleşme eki Yapım İşleri Genel Şartnamesinin "Tanımlar" başlıklı 4 üncü maddesinde:

"İş programı: Yüklenicinin, işin süresi ve varsa iş kısımlarına ait bitirme tarihleri ile yıllık ödeme miktarlarını da dikkate alarak, yapım işine ait iş kalemlerini/gruplarını, aylık imalatı ve iş miktarlarını, ihzarat ödemesi öngörülen işlerde ihzaratı, yıllık ödenek dilimlerini ve bunların aylara dağılımını ayrıntılı olarak gösterdiği programını,

...

ifade eder."

Aynı Şartnamenin "İş programı" başlıklı 17 inci maddesinde:

"(1) Yüklenici, sözleşme veya eklerinde belirlenen süre içinde, idarece verilen örneklere uygun bir iş programını hazırlayarak, onaylanmak üzere idareye teslim edecektir.

(2) İhzarat ödenmesi öngörülen işlerde, iş programları imalat ve ihzarat iş programı olarak düzenlenir. İhzarat, iş programlarına uygun yapılacaktır. Bu programlarda gösterilenden fazla yapılan ihzaratın bedeli hakedişe konulmaz ve iş programları onaylanmadan imalat ve ihzarat bedelleri ödenmez.

(3) İdare, iş programını verildiği tarihten başlamak üzere sözleşme veya eklerinde belirtilen süre içinde, olduğu gibi veya gerekli gördüğü değişiklikleri yaparak onaylar ve onaylı bir nüshasını yükleniciye verir. İş programları idarenin onayıyla geçerli olur.

(4) İş programında, resmi tatil günleri ile sözleşmesinde belirtilmiş ise, iklim şartlarından dolayı çalışmaya elverişli olmayan dönemler dışındaki bütün günlerin çalışarak geçirileceği göz önünde tutulur. Ancak, işin bitimi çalışmaya elverişli olmayan döneme rastlar ise idare yükleniciden, teknik şartları yerine getirerek işi tamamlaması için bu devre içinde çalışmasını isteyebilir. İş programının büro çalışmaları ile ilgili bölümlerinde iklim şartları dikkate alınmaz.

(5) Kapsamlı işlerde idare, iş programının, çubuk diyagram yerine, paket yazılım iş programı veya işin özelliğine göre hazırlanmış bilgisayar destekli iş programı kullanılarak düzenlenmesini isteyebilir.

(6) Yüklenici idarece onaylanmış iş programına aynen uymak zorundadır. Ancak zorunlu hallerde idarenin uygun görüşü ile iş programında değişiklik yapılabilir.

(7) İşte idarece onaylanan bir süre uzatımı bulunduğu takdirde, yüklenici bu hususun kendisine tebliği tarihinden başlamak üzere yedi gün içinde yeni süreye göre revize iş programı düzenleyerek idarenin onayına sunmak zorundadır."

Denilmekte, 31.08.2013 tarihli ve 28751 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 2013/5217 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı eki 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'na Göre İhale Edilen Yapım İşlerinde Uygulanacak Fiyat Farkına İlişkin Esasların "İş programı ve ödenek dilimi" başlıklı 7 nci maddesinde ise:

"(1) Sözleşme imzalandıktan sonra iş kalemlerinin, aylık imalatın, ihzaratın ve yıllık ödenekler ile bunların aylara dağılımını gösteren ayrıntılı bir iş programı hazırlanarak idarenin onayına sunulur.

(2) Herhangi bir aya ait iş programına yüklenicinin kusuru nedeniyle uyulmadığı takdirde, daha sonraki aylarda yapılacak imalatlarda, imalat miktarı iş programına uygun hale gelinceye kadar, fiyat farkı hesaplanırken, iş programına göre gerçekleştirilmesi gereken ayın endeksi ile işin fiilen gerçekleştirildiği ayın endeksinden düşük olanı esas alınır.

(3) Havanın fen noktasından çalışmaya uygun olmadığı dönemde, idarenin izniyle yüklenici tarafından teknik şartlar yerine getirilerek işe devam edilmesi veya yüklenicinin iş programında öngörülenden daha fazla imalat yapması halinde, imalatın fiilen yapıldığı ay esas alınarak, bu dönemde gerçekleştirilen işler için fiyat farkı hesaplanır.

(4) 4735 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinde belirtilen mücbir sebep hallerinin gerçekleşmesi veya sözleşmenin ifasının idareden kaynaklanan nedenlerle gecikmesi nedeniyle yükleniciye süre uzatımı verilmiş olması halinde, gerçekleştirilmesi gereken aya göre iş kalemleri ya da iş grupları için uzatılan süre içinde ve bu süreye göre revize edilen iş programına uygun olarak fiyat farkı hesaplanır. Bu kapsamda revize edilen iş programına yüklenicinin kusuru nedeniyle uyulmadığı takdirde ikinci fıkraya göre işlem yapılır.

(5) İdarenin talebi olmaksızın yüklenici iş programına nazaran daha fazla iş yaparsa, işin fiilen yapıldığı ay esas alınarak fiyat farkı hesaplanır.”

Hükümleri yer almaktadır.

Diğer taraftan, temyize konu iş ile ilgili olarak yüklenici ile imzalanmış olan sözleşmenin 12. maddesinde:

“Yüklenici, iş programını yer tesliminin yapıldığı tarihten itibaren on beş gün içinde, sözleşme bedeli üzerinden bir günde yapılması gereken iş tutarını hesaplayarak, ödeneklerin yıllara göre dağılım esasları ile varsa işin kısımları ile bitirme tarihlerini de dikkate alarak İdarece verilen örneklere uygun olarak hazırlar. Bu programda ayrıca; iş kalemleri, aylık imalat ve iş miktarları, (ihzarat ödemesi öngörülen işlerde ihzaratı,) yıllık ödenek dilimleri ve bunların aylara dağılımı gösterilir ve iş programı en az dört nüsha hazırlanarak onaylanmak üzere İdareye teslim edilir.

12.2. İdare, iş programını verildiği tarihten başlamak üzere 20 (yirmi) gün içinde onaylar.

12.3. İş programının hazırlanması ve uygulanması ile ilgili diğer hususlarda Yapım İşleri Genel Şartnamesi hükümleri uygulanır.”

Denilerek, iş programının düzenlenme yöntem ve sürecine açıklık getirilmiş, “Fiyat farkı ödenmesi ve hesaplanması şartları” başlıklı 14. maddesinin ikinci fıkrasında ise:

“Fiyat farkı hesaplanacaktır.

Resmi Gazete'nin 31.08.2013 tarih, 28751/Mükerrer sayısında yayınlanan, 2013/5217 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı eki 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'na Göre İhale Edilen Yapım İşlerinde Uygulanacak Fiyat Farkına İlişkin Esaslar hükümlerine göre uygulama yapılacaktır."

Hükmüyle fiyat farkı hesabının nasıl yapılacağı hükme bağlanmıştır.

Yukarıda belirtilen mevzuat ve sözleşme hükümleri birlikte değerlendirilecek olursa;

İş programı, bir inşaatın yapılabilirlik süresi içindeki seyrini, iş kalemlerini, aylık imalatı, ihzaratı, yıllık ödenek dilimlerini ve bunların aylara dağılımını göstermek üzere işin başlangıcında düzenlenen ve işin belli bir disiplin içinde seyrinin takibi, ödenek dilimlerinin aylık gerçekleşme durumlarının izlenmesi ve yapılacak ihzarat miktarının tespitinde kullanılan bir belgedir.

Yüklenici tarafından hazırlanıp, idarece usulüne göre onaylanmasını müteakip yürürlüğe giren iş programı ile yüklenici, belirli zaman aralıklarında belirtilen miktarlarda iş yapacağını kabul, beyan ve taahhüt etmekte; buna karşılık olarak da idare, yine programda belirtilen miktarlarda ödeme yapacağı taahhüdünde bulunmaktadır. İşin devamı sırasında yükleniciye, sözleşmede belirtilen zorunlu nedenlerle veya idarenin sebebiyet verdiği haller nedeniyle süre uzatımı verilmesi durumunda ise, uzatılan süreye göre müteakip dönemlere ilişkin yıllık ve aylık ödenek dilimlerindeki değişiklikleri ayrıntılı olarak içeren revize iş programı hazırlanarak yedi gün içerisinde İdarenin onayına sunulması gerekmektedir.

Buna karşılık, 10.12.2015 tarihinde yer teslimi yapılarak başlanılan söz konusu yapım işinde; işyeri tesliminden sonra yüklenici tarafından iş programının hazırlanarak ve İdarece onaylanarak yürürlüğe girdiği, ilk 9 hakedişin bu programa göre düzenlendiği, ancak 10. hakediş öncesinde (yüklenicinin teklifi ve Yönetim Kurulunun 2017/184 numaralı Kararı ile) revize iş programının hazırlanarak iş programında değişikliğe gidildiği, söz konusu değişikliklerin, değişiklik öncesi hakedişlerde yer alan fiyat farkı hesaplarına da uygulandığı ve daha önceden hesaplanan tüm fiyat farklarının yeni programa göre tekrar hesaplandığı görülmektedir. (*Fiyat farkları temyiz dilekçesinde belirtildiği üzere Yönetim Kurulu Kararı alındıktan sonraki hakedişlerde hesaplanmış, ne var ki fiyat farkı hesabı sadece ilgili hakedişi ilgilendiren ay ile sınırlı tutulmayarak önceki hakedişlerde yer alan tüm fiyat farkları güncellenmiştir.)

İlk olarak, şunu ifade etmek gerekir ki; mevcut hiçbir mevzuatta, revize iş programında süre uzatım tarihinden önceki dönemlere ilişkin aylık ödeneklerin revize edilmesi ve buna paralel olarak bu aylar için ödenecek fiyat farklarının da yeniden hesaplanması gerektiğine ilişkin herhangi bir düzenleme bulunmamaktadır. Revize iş programında geçmiş dönem, sadece ödeneklerin geçmiş yıllarda eksik gelmesi halinde, sadece yıllık bazda ödenek revizyonu için dikkate alınabilecektir. Dolayısıyla revize iş programında aylık ödenek revizyonunun sadece uzatılan müteakip süreye ilişkin yapılması gerekmektedir. Sorumlular tarafından revize iş programına göre fiyat farkı hesabında ilgili maddede ileriye veya geriye dönük yürütülmesine dair açık bir ifade bulunmadığı belirtilmişse de; ilgili maddede aynen; "... yükleniciye süre uzatımı verilmiş olması halinde, gerçekleştirilmesi gereken aya göre iş kalemleri ya da iş grupları için uzatılan süre içinde ve bu süreye göre revize edilen iş programına uygun olarak fiyat farkı hesaplanır." hükmüne yer verilirken "uzatılan süre içinde" ifadesine kullanılarak süre uzatımı kararı sonrasında yapılacak uygulamaya işaret edilmiştir. Buradan hareketle, geçmiş dönemlerde hesaplanmış ve tahakkuka bağlanmış fiyat farklarının da yeniden hesaplanmasını gerektirecek bir sebep bulunmamaktadır. Bu minvalde, süre uzatım kararı gerekçe gösterilerek revize iş programında önceki yıllara ait aylık ödeneklerin yeniden belirlenmesi ve buna paralel olarak İdare tarafından revize iş programından önce tahakkuka bağlanan fiyat farkı tutarlarının revize iş programı düzenlenmiş olması gerekçesiyle geçmişe dönük olarak yeniden hesaplanması, işin sözleşmesine ve 2013/5217 sayılı Fiyat Farkı Kararnamesinin 7 nci maddesinin (4) üncü fıkrasına aykırılık teşkil edecektir.

Aksi bir uygulama, aynı zamanda Kararnamenin aynı maddesinin (2) nci fıkrasında belirtilen "imalat miktarı iş programına uygun hale gelinceye kadar, fiyat farkı hesaplanırken, iş programına göre gerçekleştirilmesi gereken ayın endeksi ile işin fiilen gerçekleştirildiği ayın endeksinden düşük olanı esas alınacağı" hükmünün amaçlarını da açıkça ortadan kaldıracaktır.

Öte yandan, revize iş programına ilişkin Yönetim Kurulunun yukarıda anılan Kararında; 2015-2016 yılları için AYKOME tarafından verilen Karar'da 30.11.2015-15.03.2016 tarihleri arasında kazı ruhsatı verilmeyeceğinin belirtildiği, buna göre anılan dönemde çalışılmayan gün sayısının 2015 yılı için 22 gün, 2016 yılı için 75 gün olmak üzere toplam 97 gün olduğu, 2015 yılında hiç imalat yapılmadığı, 2016 yılında çalışılabilecek olarak gözüken 291 güne denk gelen tutardan daha fazla imalat yapıldığı, 2016-2017 yılları için AYKOME tarafından alınan Kararda

07.12.2016-15.03.2017 tarihleri arasında kazı ruhsatı verilmeyeceğinin belirtildiği, ancak Aralık ve Ocak aylarında imalat yapıldığı, bu nedenle ilgili dönemde çalışılmayan sürenin 43 gün olduğu, bu hesaplara göre ödenek dilimleri ve iş programının revize edildiği belirtilmiştir.

AYKOME tarafından Aralık-Mart ayları arasında verilen karar münhasıran yukarıda bahsi geçen yıllara ilişkin verilmiş özel nitelikli bir karar değildir. Belirtilen karar, tüm yıllarda, rutin olarak alınmakta (başlangıç-bitiş sürelerinde birer haftalık oynamalar olmakta) ve bu husus gerek İdare gerekse de yükleniciler tarafından kesin olarak bilinmektedir. Diğer bir deyişle, işyeri teslimi yapıldığında ve ilk iş programı hazırlandığında İdare ve yüklenici tarafından belirtilen yıllarda kaç gün olduğu ve AYKOME tarafından Aralık-Mart arası kazı izinleri için özel düzenleme getirileceği bilinmektedir. Bu husus açıkça bilinerek yüklenici tarafından iş programı hazırlanmış ve yine bu husus bilinerek İdare tarafından iş programı onaylanmıştır. Kaldı ki, AYKOME tarafından alınan kararlarda belirtilen dönemde kazı ruhsatları tamamen yasaklanmamakta zorunlu hallerdeki müracaatların Altyapı Koordinasyon Müdürlüğüne değerlendirilerek kazı izni verilebileceği belirtilmektedir. Nitekim İSKİ tarafından gerek yukarıda belirtilen yıllarda yapılan binlerce müracaat ilgili Müdürlük tarafından kabul edilerek kazı izni verilmiştir. Zaten Yönetim Kurulu Kararında da açıkça görüleceği üzere belirtilen tarihlerde yüklenici tarafından iş tamamen durdurulmamış, çeşitli imalatlar yapılmış, yapılan imalat tutarına denk gelen günler hesaplanarak çalışılabilecek gün sayısına eklenmiştir. Dolayısıyla, işyeri teslimi sonrasında iş programını hazırlayan yüklenicinin basiretli bir tacir olarak bu hususu düşünmesi ve iş programını buna uygun hazırlaması gerekirken (bu iş özelinde ihaleyi ilgilendiren AYKOME kararlarından ilkinin 10.11.2015 tarihinde alındığı, işyeri tesliminin ise 10.12.2015 tarihinde gerçekleştiği; buradan da iş programı hazırlandığında bu ilk AYKOME kararının zaten yürürlükte olduğu ve yüklenici tarafından açıkça bilindiği anlaşılabilir); iş programının onaylanması ve belirtilen kazı yasağı kararı üzerinden yaklaşık bir buçuk yıl geçtikten sonra iş programını değiştirmesi ve yapılan değişikliği daha önceki hakedişlerde yer alan tüm fiyat farklarına uygulamasının hakkaniyete uygun düşmemesi bir yana; revize iş programının haklı gerekçe ile yapıldığı kabul edilse dahi değişiklikten önceki hakedişlerde yer alan fiyat farklarının tamamen değiştirilmesinin yukarıda yapılan açıklamalar muvacehesinde mevzuata uygun düşmeyeceği aşikârdır.

Bu hususların dışında, sorgu aşamasında İdare tarafından süre uzatımı verilmesi, revize iş programı düzenlenmesi ve revize iş programı sonrasında hazırlanan hakedişlere ilişkin fiyat farkı hesaplarının yeni ödenek dilimlerine göre yapılması sorgu konusu edilmemiştir. Yapılan sorgulamada sadece revize iş programının onaylanmasını müteakip, bu programdan önce hesaplanıp yüklenici tarafından kabul edilerek kesinleşen hakedişlerde yer alan fiyat farkı tutarlarının revize iş programında yer alan ödenek dilimlerine göre geçmişe dönük olarak değiştirilmesi konu edilmiştir.

Son olarak, Yüksek Fen Kurulu karar ve görüşlerinin, taleple ilgili işe ait sözleşme ve ekleri hükümlerine göre somut bir olaya dayalı olarak iş bazında ihdas edildiği ve yalnızca talep konusu işle ilgili anlaşmazlığın taraflarını bağlayıcı olduğu noktasında şüphe bulunmamakla beraber, sorumlularca dilekçe ekinde gönderilen Yüksek Fen Kurulu Kararının, "sözleşme sonrası yapılmasına karar verilen bir imalatın yeni birim fiyatının tespiti ve bu fiyatın ihale tarihine nasıl götürüleceği hakkında olması" gerçeği karşısında; konuyla ilgisi bulunmayan bu Kararın itirazlara dayanak teşkil etmesinin kabulü de mümkün görülmemektedir. Yüksek Fen Kurulu kararlarının "olaya münhasır olma" niteliği, Sayıştay Temyiz Kurulu kararları için de geçerli olup; sorumluların yine dilekçe ekinde gönderdiği Sayıştay Temyiz Kurulu Kararlarındaki olaylar da temyize konu olayla birebir aynı özelliklere sahip değildir.

Sonuç itibarıyla, bahse konu işte revize iş programı öncesinde gerçekleştirilen ve yüklenici tarafından kabul edilen hakediş ödemelerinde yer alan fiyat farkı hesaplarının geriye yönelik tekrar hesaplanıp güncellenmesi, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 71 inci maddesi kapsamında kamu zararına sebebiyet verdiği; temyiz talebinde bulunan sorumluların ortaklaşa gönderdikleri dilekçedeki iddiaların reddedilerek 215 sayılı İlamın 33. maddesiyle verilen TL'nin tazminine ilişkin hükmün TASDİKİNE,

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 16.06.2021

No : 49721

Konu: Yabancı Uyruklu Öğrenci Sınavında alınan ücretler Döner Sermaye İşletmesinin değil Üniversitenin geliri olduğundan, bu gelirin ek ödeme olarak dağıtılmasının 2547 sayılı Kanunun 55 inci maddesine aykırılık teşkil ettiği ve kamu zararına sebebiyet verdiği hk.

Dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra,

GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ:

2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 55 inci maddesinde:

"Yükseköğretim kurumları ve bunlara bağlı birimlerin gelir kaynakları;

- a. Her yıl bütçeye konulacak ödenekler,
- b. Kurumlarca yapılacak yardımlar,
- c. Alınacak harç ve ücretler,
- d. Yayın ve satış gelirleri,
- e. Taşınır ve taşınmaz malların gelirleri,
- f. Döner sermaye işletmelerinden elde edilecek karlar,
- g. Bağışlar, vasiyetler ve diğer gelirlerdir."

Hükmüne yer verilmiştir.

Bu hükme göre, yabancı uyruklu öğrenci sınavına katılanlardan alınan ücretlerin yükseköğretim kurumu olarak üniversitelerin bütçesine gelir kaydedilmesi gerekmektedir. Ayrıca bu sınavın sürekli eğitim araştırma ve uygulama merkezleri aracılığıyla yaptırılmış olması, katılım ücretlerinin döner sermaye işletmesi bütçesinin geliri olduğu anlamına gelmemektedir.

Döner Sermayeli İşletmeler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği'nin "Amaç ve kapsam" başlıklı 1 inci maddesinde:

"(1) Bu Yönetmeliğin amacı; genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerine bağlı olarak kurulmuş olan döner sermayeli işletmelerin iş ve işlemleri ile bütçelerinin hazırlanması, uygulanması, sonuçlandırılması, muhasebesi, kontrol

ve denetimi ile muhasebe yetkililerinin niteliklerine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.”,

Aynı Yönetmeliğin “Tanımlar” başlıklı 3 üncü maddesinde:

“(1) Bu Yönetmelikte geçen;

(...)

b) Döner Sermaye: Genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerine kanunlarla verilen asli ve sürekli kamu görevlerine bağlı olarak ortaya çıkan ve genel idare esaslarına göre yürütülmesi mümkün olmayan mal ve hizmet üretimine ilişkin faaliyetlerin sürdürülebilmesi için, kamu idaresine bağlı olarak kurulmuş işletmelere tahsis edilen sermayeyi,

(...)

ifade eder.”

Denilmekte olup, bu hükümlere göre ise; genel yönetim kapsamında bulunan üniversitelerde, döner sermaye kapsamında mal ve hizmet üretilebilmesi, üniversitelere kanunlarla verilen asli ve sürekli kamu görevlerine bağlı olarak ortaya çıkan ve genel idare esaslarına göre yürütülmesi mümkün olmayan mal ve hizmet üretimine ilişkin bir faaliyetin varlığına bağlıdır.

Öte yandan, (hesap yılında yürürlükte olan) Üniversitesi Döner Sermaye İşletmesi Yönetmeliğinin “Faaliyet Alanları” başlıklı 2 nci maddesinde Döner Sermaye İşletmesinin faaliyet alanına giren ve iş ve hizmetler:

“a) Yükseköğretim kurumları dışındaki kuruluşlar ile gerçek ve tüzel kişilerce talep edilecek bilimsel görüş, proje, araştırma ve benzeri hizmetler yapmak,

b) Plan, inceleme, bilgi işlem ve danışmanlık hizmetleri ile bakım ve onarım iş değerlendirmesi ve organizasyonu yapmak,

c) Klinikler, poliklinikler, ameliyathaneler ve laboratuvarlarda yapılacak her türlü muayene, tetkik, tahlil, ameliyat, bakım ve hizmet üretimi ile ilgili iş ve benzeri hizmetleri yapmak, açılmış ve açılacak olan her türlü sağlık hizmetleriyle ilgili yataklı yataksız sabit ve geçici kuruluşları işletmek,

ç) Mevcut fiziki kapasiteyi değerlendirerek faaliyet alanı ile sınırlı olarak iş ve hizmet üretmek, elde edilen ürünleri önceden Rektörün izni olmak şartıyla pazarlamak ve satmak,

d) Çeşitli kurslar düzenlemek, sosyal, kültürel ve sportif etkinlikleri organize etmek”

Şeklinde sıralanmış olup, eğitim öğretim hizmetinin asli unsurlarından biri olarak yapılan Yabancı Uyruklu Öğrenci Sınavı (YÖS), genel idare hizmetleri kapsamında yürütülmesi gereken bir hizmet olduğundan; Döner Sermaye İşletmesinin bahsi geçen Yönetmelikte belirtilen faaliyet alanı içerisinde bulunmamaktadır.

Yükseköğretim Yürütme Kurulunun 13.02.2013 tarihli toplantısında 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 6287 sayılı Kanunla (14/f maddesi ile) değişik 45/f maddesinde yer alan; “Yabancı uyruklu öğrenciler ile ortaöğretimin tamamını yurt dışında tamamlayan öğrencilerin yükseköğretim kurumlarına kabul usul ve esasları Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenir.” maddesi uyarınca “Yurt Dışından Öğrenci Kabulüne İlişkin Esaslar”ın belirlenmesi ile ilgili olarak 01.02.2013 tarihli Yükseköğretim Genel Kurulu toplantısında alınan yetkiye dayanılarak Yükseköğretim Genel Kurulunun 21.01.2010 toplantısında kabul edilen ve çeşitli tarihlerde yapılan Genel Kurul toplantılarında bazı maddeleri değiştirilen “Yurt Dışından Öğrenci Kabulüne İlişkin Esaslar”a dayanılarak Üniversite Senatosunun 15.05.2015 tarihli ve 2015/04-XIX sayılı Kararı ile “..... Üniversitesi Yurt Dışından Öğrenci Başvuru, Kabul ve Kayıt Yönergesi” kabul edilmiştir.

Söz konusu Yönergenin amacı; Üniversitenin fakülte, yüksekokul ve meslek yüksekokullarının bölüm ve/veya programlarına yurt dışından öğrenci adaylarının başvuruları ile öğrenci kabul kayıt koşullarını belirlemektir.

Yükseköğretim Genel Kurulunca kabul edilen “Yurt Dışından Öğrenci Kabulüne İlişkin Esaslar” ve ilgili Üniversite Senatosunca buna uygun olarak düzenlenen Yönerge, yurt dışından öğrenci kabul etmek isteyen üniversitelerin Yükseköğretim Kurulu onayı ile yurt dışından öğrenci kabul etmesi ve buna ilişkin koşulların düzenlenmesini içermektedir. Ancak bahsedilen Esaslar ve Yönergede yabancı uyruklu öğrenci sınavından elde edilen gelirlerin döner sermayeden ek ödeme olarak dağıtılmasına ilişkin bir düzenlemeye yer verilmemiştir.

Bu hususların dışında, sorumlular tarafından döner temyiz dilekçesinde döner sermayeden yapılan ek ödeme toplamı 18.01.2012 tarihli 2012/2723 sayılı BKK eki “Sınav Ücretlerine İlişkin Usul ve Esaslar”a göre sınavın yapılması durumunda verilecek sınav ücreti toplamı ile kıyaslama yapılmakta ve bu kıyasa göre yapılan ödemenin daha düşük kaldığı iddia edilmekte ise de; söz

konusu Esaslar amaç ve kapsama ilişkin 1 inci maddesinde belirtildiği üzere; Millî Eğitim Bakanlığı ile Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığınca yapılan merkezî sınavlar, yükseköğretim kurumlarının açık öğretim sınavları ve kamu kurum ve kuruluşları ile özel hukuk tüzel kişilerinin talepleri üzerine yükseköğretim kurumlarınca yurt içinde ve yurt dışında yapılan sınavlarda; soruların hazırlanmasında görevlendirilenlere, sınav soru havuzunda yer alacak soruların hazırlanmasında katkısı olanlara, sınav koordinatörlüklerinin koordinatörüne ve diğer personeline, bina sınav sorumluları ile bina yöneticilerine, salon başkanlarına, gözetmenlere, sınav güvenliğini sağlayan kolluk kuvvetlerine, kapalı dönem çalışanlara ve sınav sürecinde görev alan diğer personele ödenecek sınav ücretleri ile ilgili usul ve esasları belirlemek amacıyla çıkarılmış olup, üniversitelerin yabancı öğrencilerin alımına yönelik yaptıkları sınavları kapsamamaktadır.

Son olarak sorumlularca, yapılan hizmetin, kapsamına girebileceği iddia edilen ve Döner Sermaye İşletmesinin faaliyet alanı açıklanırken belirtilen Esasların 2 nci maddesinin (ç) fıkrasındaki; “Mevcut fiziki kapasiteyi değerlendirerek faaliyet alanı ile sınırlı olarak iş ve hizmet üretmek, elde edilen ürünleri önceden Rektörün izni olmak şartıyla pazarlamak ve satmak” şeklindeki düzenleme, üniversite birimlerinin (fakülte, yüksekokul vs.) kendi görev ve uzmanlık alanlarına giren konulara ilişkin çeşitli faaliyetleri veya piyasadaki müşterilere bu nitelikte sunmuş oldukları çeşitli hizmetleri kastetmektedir ki, yabancı öğrencilere yönelik sınav bu madde de ifade edilen nitelikte bir hizmet veya görev de değildir. Yine sorumlularca dile getirilen 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanunu’nun 58. Maddesine Göre Döner Sermaye İşletmelerinin Kurulmasında Uyulacak Esaslara İlişkin Yönetmeliğin 3 üncü maddesinin (a) fıkrasındaki; “a) Bilimsel görüş vermek, proje hazırlamak, araştırma, uygulama ve benzeri hizmetler yapmak” düzenlemesinde yer alan “benzeri hizmetler” kavramının da aynı şekilde değerlendirilmesi gerekir.

Tüm bu açıklamalar çerçevesinde, Yabancı Uyruklu Öğrenci Sınavında alınan ücretler Döner Sermaye İşletmesinin değil Üniversitenin geliri olup, bu gelirin ek ödeme olarak dağıtılması, 2547 sayılı Kanununun 55 inci maddesine aykırılık teşkil ettiğinden ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 71 inci maddesi kapsamında kamu zararına sebebiyet verdiği için; temyiz talebinde bulunan sorumluların ortaklaşa gönderdikleri dilekçede yer alan itirazların reddedilerek 161 sayılı İlamın 16. maddesiyle verilen TL’nin tazminine ilişkin hükmün TASDİKİNE,

Karar verildi.